



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XI. Sacerdotes Regia Maiestate augustores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

cto tribunali seculari etiam post litem contestatam adire iudicem Ecclesiasticum.

§. Quo iudicis munere inter fideles suos functi sunt *iudices Epi-*
Gregorius Thaumaturgus Neocæsariensis Episcopus, *scopi*,
ut scribit in eius vita S. Gregorius Nissenus, & S. Am-
brosius ut constat. lib. 2. offic. 29. ubi etiam Imperato-
rum iniusta iudicia irritasse se dicit S. August. ut mani-
festum est de opere Monachor. c. 26. Synesius, ut patet
epist. 57. & 58.

§. Sed crescente nimis numero Christianorum
& litium, Episcopi hoc iudicium ad iudices sæcu-
lantes, sed Christianos reiecerunt; idque ex doctrina
& institutione S. Petri, qui ad Clementem, & in eo ad
quosvis Episcopos ita loquitur epist. 1. Clementis iam
citata. Nec enim iudicem, inquit, aut cognitorem secularium
negotiorum hodie te ordinatum vult Christus ne praefocatus prae-
sentibus non possis verbo Dei vacare, & secundum veritatis re-
gulam discernere bonos à malis.

*Cur secula-
rium rerum
iudicium ab
Ecclesiasticis
reieciunt.*

CAPVT XI.

SACERDOTES REGIA MAIESTA-
te augustiores.

§. MAGNAM semper cum regno coniunctionem
habuit sacerdotium. Vnde & non semel Tul-
lius rebus sacris praefectum vocat *sacrorum regem*. Pri-
mum ex omni Philosophorum humero delige-
bant sacerdotes, & ex sacerdotibus regem. Hinc Mer-
curius Trimegistus, id est, ter maximum appella-
runt; propterea quod simul maximus esset, & Philo-
sophus, & Sacerdos, & rex. Et apud Virgilium 3. Aenei-
dos: Rex Anius, rex idem hominum Phœbique sacerdos. Melchi-
sedech & rex Salem fuit & sacerdos Dei altissimi, Genes. 14. v.
18. Hebr. 7. v. 1. Secundum cuius ordinem Christus rex re-

*Et bene con-
ueniunt, &
in una sede
morantur
summa sacer-
dotis simul
ac Regis
Maiestas.*

GHM

Doctores in
lege pariter
& sacerdo-
tes.

gum, & Dominus dominantium. Apoc. 19. vers. 16. Est sacerdos in aeternum. Psal. 109. v. 4. Heb. 5. v. 6. Moyses dux & simul sacerdos fuit. Psal. 98. Moyses & Aaron in sacerdotibus eius. Heli simul iudex fuit & sacerdos. 1. Reg. 2. Machabai & duces populi, ac iuxta fuere sacerdotes. Hinc & regno sacerdotium copulatur. Exodi 19. v. 6. Eritis mihi in regnum sacerdotale, 1. Pet. 2. v. 9. Vos genus electum, regale sacerdotium. Apoc. 1. v. 6. Fecit nos regnum & sacerdotes Deo & Patri suo. Vnde & præcipua auctoritate & dignitate excellentes, licet sacerdotio initiati non sint, sacerdotes nominantur, ut Jureconsulti sacerdotes iustitiae, & 1. Reg. 8. v. 18. Filij autem David sacerdotes erant, non officio, cum essent de tribu Juda, sed dignitate, cum essent regis filii, erant etiam primores regni.

§. Hinc apud antiquiores Hebræos penes sacerdotes summa fuit rerum, & cum Reges habere cœperunt, hi subiecti fuere summo Pontifici, qui suo arbitrio moderabatur magnum illud Concilium Sanhedrin septuaginta duorum seniorum, cuius erat de Lege, Rege, atque Propheta iudicare.

§. Et apud Gentiles communi ac naturali consensu cuncta sacerdotum arbitrio regebantur, etiam quæ ad politicum spectarent imperium, quocirca & illos doctissimos ac sapientissimos esse volebant. Id de Æthiopibus testatur Strabo l. 17. De Ægyptiis Ælianus l. 14. v. hist. c. 34. De Persis eorumque Magis Euseb. Cæs. in Chronico, & Agathias l. 2. De Atheniensibus & Areopagitis Josephus libro 14. Antiq. Judic. cap. 16. De Gallis & Druidis Cæsar. libro 6. De bello Gallico. De Romanis & eorum auguribus Cicer. l. 2. de legib. Recte itaque Socrat. apud Xenoph. l. de factis & dictis Socratis ait: Quod ab omnibus gentibus observatum est, id non nisi à Deo sancitum esse dicendum est. Ita & Christus rex simul & sacerdos in Ecclesia regale constituit sacerdotium, 1. Pet. 2. & omne iudicium quod à patre acceperat,

rat, Ioan. 5. transfudit in suos, cum eos misit sicut à patre missus fuerat, Ioan. 20.

§. Sunt reges itaq; sacerdotes, quin & regibus digniores, ita vt sacris initiato dicat Deus, quod Jer. vati & sacerdoti c. 1. v. 10. Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce confusi te hodie super gentes & regna Sed & Dauid Ps 44. v. 17. cōpellat & alloquitur vel ecclesiam vel eius sponsum Christum. Pro patribus tuis (patriarchis & prophetis) nati sunt tibi filii (Apostoli, & Apostolici sacerdotes) Consiues eos principes super omnem terram. Et si idem regius vates de quibus liberi iustis recte pronunciarit, Ps 138. v. 17. Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus, nimis confortatus est principatus eorum, quanto id dicitur magis de iustis sacerdotibus.

§. S. Ambros. l. de dignitate sacerdotali c. 2. Si regum fulgore compares & principum diademati longe erit inferius quam si plumbi metallum ad auri fulgorem compares; quippe cū videas regum colla & principum submitti genibus sacerdotum, & exosculati eorum dextris, orationibus eorum credunt se cōmuniri. Eadem in sententia est S. Chrysost. homil. 5. de verbis Isaia. Vidi Dominum. DEVS, inquit, regale caput sacerdotis manibus subiecit nos erudiens, quod hic princeps sit illo maior: si quidem id, quod minus est, benedictionem accepit ab eo quod praestantius est. Hebr. 7. Et vbique in veteri lege à sacerdotibus inungebantur reges illisque subiecti erant. 2. Paralip. 26. ver. 16. ad 21. Olias rex à sacerdotibus & Leuitis, & à sacrificando prohibetur, & templo expellitur. Idem S. Chrysost. homil. 83 in Machab & 60 ad Antioch. ad Diaconum oratione conuersa. Siue quis dux militiae, inquit, siue praefectus, siue princeps diademate coronatus, indigne accedat, prohibe, maiorem illo potestatem habes Sanctus Hieronymus 12. questione prima, capite septimo, Duo sunt: Clerici sunt reges, id est, se & alios in virtutibus regentes, & ita in Deo regnum habent, & hoc designat corona in capite: hanc coronam habent ab institutione Romana Ecclesia in signum regni.

Sacerdotes
regibus antecellunt.

Reges sacerdotum exosculantur manus & eorum se precibus commendant.

Etiam Diaconus Rege dignior.

regni, quod à Christo expectatur. Qua sententia ostendit S. Hieron. quod probi clerici reges sint, tum quia suis imperant cupiditatibus, & ut alij hoc præsent sua hortatione & exemplo perficiunt, tum quia spiritale per virtutes regnum indepti sint, tum quia non dubia spe cœleste regnum præstolentur. S. Clemens l. 2. Constitut. Apostolicar. c. 34. Quanto anima corpore præstantior est, tanto est sacerdotium regno excellentius. Et S. Ioann. Chrysost. lib. 3. de sacerdot. & hom. 4. & 5. de verbis Isa. Vidi Dominum. Sacerdotium regno tanto est excellentius quantum spiritus & carnis intervallum esse potest.

Sacerdos recte iudicat Imperatorem, non sacerdotem Imperatorem.

Verecunda Patrum regenda non deridenda Gen 9 Sacerdotum vitia alios prouocant aut audenda Gen 9

§. Et quidem Imperatoriam Maiestatem sacerdotali inferiore esse Magnus agnouit Constantinus. Monarcha, de quo Rufinus lib. 1. cap. 2. quod, cum in Concilio i. Nicano accusatorii libelli ab Episcopis ipsi offerrentur, suscepit à singulis quos simul omnes sinu suo continens, nec in eis quid cōtineretur, aspiciens, ait ad episcopos: Deus vos constituit sacerdotes, & potestatem vobis dedit de nobis quoque iudicandi, & ideo nos à vobis recte iudicamur. Vos autem non potestis ab hominibus iudicari. Propter quod Dei solius inter vos expectata iudicium, & vestra iurgia, quæque sunt, ad illud diuinum referuntur examen. Vos enim nobis à Deo dati estis dei, & conueniens nō est, ut homo iudicet deos, sed ille solus de quo scriptum est: Deus stetit in synagoga deorum, in medio autem deos discernit. Et ideo his omnis, illa quæ ad fidem Dei pertinent, absque vlla animorum contentione distinguite. Cum hæc dixisset, omnes simul querimoniarum libellos iussit exuri, ne innotesceret vlli hominum simultatio sacerdotum. Qui idem Imperator, ut etiam habet Theodoretus lib. 1. Ecclesiastica historia cap. 11. Simul omnes probatos in medium coram omnibus inflammavit, iureiurando dato, nihil esse quicquam illorum à se lectum. Non enim inquit, sacerdotum exorbitationes vulgo innotescere oportet, ne illis offensi, ad delinquendum reddantur audaciores. Aiunt, & hoc adiecisse. Se si forte oculis conspexisset suis Episcopum alienum torum labefactantem, obrecturum palamento

nento sceleratum facinus, ne cui forte cernentium illud visum noceret. Hac monitione tantoque honore sacerdotibus habito; hortatus est, ut suum quisque ouile capefceret.

CAPVT XII.

SACERDOTES SPIRITALES
genitores.

§. Presbyteri sunt parentes & plusquam parentes, qui per aquam & Spiritum sanctum nos in Dei filios regenerant, Christo induunt, diuino pane & verbo nutriunt, pestiferos animi morbos propulsant, sanitatem restitunt, ex Dei offensâ eripiunt, celi aditum patefaciunt, æterna felicitatis consortes efficiunt, ut ait Chrysost. lib. 3. de sacerdotio. Matth. 9. v. 2. Confide fili, remittuntur tibi peccata.

§. Talis Pater Christus, Ioan. 13. v. 33. Filioli, adhuc morbum vobiscum sum. Quæretis me: & sicut dixi Iudæis: Quo ego vado, vos nos non potestis venire. Et cap. 15. v. 16. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos, & posui vos, ut eatis & fructum afferatis; & fructus vester maneat: ut quodcumque petieritis patrem in nomine meo, det vobis.

Christus bñ-
gnissimus
pater noster.

§. Talis pater S. Paul. 1. Cor. 4. v. 14. 15. Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos charissimos moneo. Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Euangelium ego vos genui. Corinthios à se ad Christum conuersos nominat filios, & non modo filios; sed filios charissimos, quos non sibi, sed Christo, non sua, sed Christi virtute procreauit, ut ipse sit amantissimus illorum pater, alii autem institutores quasi pædagogi. Et Galat. 4. v. 19. Filioli mei, quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis. Ego vos per Euangelium Christo genui; & Iudaismo tursus infectos enitor Christo iterum parere, ut ille reformetur in vobis, & ab eo non à lege gratiam, iustitiâ.

Apostolus
Pater.